

РЕШЕНИЕ

№ 7537

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5655** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Ини“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] представлявано от И. Н. И. и със съдебен адрес: [населено място] адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Ц. С. Д. срещу Решение № Ж-212/19.05.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалба, вх. № Е-11ИН-00940 от 26.11.2021 г. на „Ини“ ЕООД срещу Е. Юг ЕАД.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целите на закона. Твърди, че от страна на административния орган е допуснато нарушение на процедурата предвидена в чл. 88, ал. 3-7 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производителите и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Комисията не била извършила цялостна проверка и не била събрала необходимата документация, както и не е поискала от жалбоподателя допълнителна такава, за да може да постанови с посочените от закона срокове правилно и законосъобразно решение. Е. дружество като притежател на Лицензия № А-140- 07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“ имало задължение да присъединява при

условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона. Сочи, че обектът отговаря на изискванията регламентирани в чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Посочва, че обектът се захранва с ел.енергия, като КЕВР е извършило единствено и само проверка и е постановило своето решение само на база становището на ЕР ЮГ, без да извърши допълнителни проверки и да изиска допълнителна документация по основния спорен въпрос, а именно дали в ПИ с идентификатор 67800.504.422 съгласно КККР на [населено място] има ли или няма присъединена сграда към електроразпределителната мрежа. На този въпрос отговорът бил положителен, тъй като обекта е въведен в експлоатация и е присъединен към електроразпределителната мрежа на ЕР ЮГ ЕАД. Изложени са подробни съображения, аргументиращи поддържаната теза. Искането до съда е оспореното решение да бъде отменено и върнато на КЕВР със задължителни указания по прилагане на закона.

В съдебно заседание, жалбоподателят, не изпраща представител, но по делото е депозирано становище от процесуалния му представител адв. Д., в което е изразено становище, че поддържа жалбата и са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендира разности, съобразно представен списък на разностите по делото по реда на чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. К., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и е направено възражение за прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Юг“ ЕАД, не се представлява и не е взела становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред КЕВР е образувано по жалба вх. № Е-11ИН-00940 от 26.11.2021 г. подадена от „Ини“ ЕООД срещу действия на лицензирания оператор на разпределителната мрежа „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, като във връзка с това КЕВР, е изпратила жалбата на енергийния оператор по компетентност. Предмет на жалбата е прекратена процедура по присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в ПИ с идентификатор 67800.504.422 по КККР на [населено място], поради не завършено външното електрическо захранване на „Хотел Лист 5“ към електроразпределителната мрежа, вследствие на неизпълнение на „ИНИ“ ЕООД по договор за изместване на енергиен обект, от което е обусловен отказ на електроразпределителното дружество за присъединяване на Ф. по реда на чл. 24, ал.1 от ЗЕВИ поради липса на присъединена към електроразпределителната мрежа сграда в имота.

КЕВР е изпратил жалбата на енергийния оператор по компетентност, който е изготвил две писма, в които е описало, че отказва да издаде становище за присъединяване, тъй като „ИНИ“ ЕООД не е изпълнило изцяло задължение по друг договор от 2013 г. В първото писмо от 01.07.2019 г. е записано, че външното електрозахранване на сградата към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг по договор от 12.01.2017 г. не е завършено, като последният договор ще бъде финализиран и ще бъде стартирана процедура за присъединяване на Ф., след изпълнението на договора от 2013 г. А във второто писмо с изх. № 4273475 е описано, че след изпълнение на задълженията по Договор за изместване на енергиен обект № 002 от 2013 г., касаещ трафопост (ТП) „Военен блок 1“, ще бъде стартирана процедура за присъединяване на Ф..

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-1460 от 13.05.2022 г.. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 123 от 19.05.2022 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № Ж-376/17..2019г. енергийният регулатор е установил, че от приложените към преписката доказателства, безспорно е видно, че „Електроразпределение Юг“ ЕАД, не е съобразил действията си със закона, поради което и са му дадени задължителни предписания. Решение № Ж- Ж-212/19.05.2022 г. на КЕВР, с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката производството е прекратено административното производство, образувано по жалба вх. № Е-11ИН-00- 940/26.11.2021 г., подадена от „ИНИ“ ЕООД срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

По делото са приети освен приобщените с административната преписка доказателства и и други такива представени от страните.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-212 от 19.05.2022 г. е връчено на жалбоподателя на 30.05.2022 г. по електронен път. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена с входящ номер на КЕВР е от 14.06.2022 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. „ИНИ“ ЕООД е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-212 от 19.05.2022 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Относно доводите изложени в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила и по-конкретно на тези визирани в чл. 88 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производителите и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, съдът намира същите за неоснователни по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1./ е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2./ е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3./ има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4./ е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II "Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ".

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на

съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискала проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7). Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Видно от гореизложеното, законодателят е предоставил възможност на операторът в случай на подадено искане за присъединяване - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). Няма вменено задължение за последния изрично да събира допълнителна информация и да изисква допълнителни документи от заявителя, каквито доводи са изложени в жалбата и писмените бележки, и това е така тъй като видно от цитираните по-горе норми е използвана думата „може“, която предоставя право на избор на оператора. С оглед на изложеното, съдът намира, че операторът, като е избрал, след преглед на документацията към заявлението, една от предвидените в Наредбата възможности – да прекрати производството по процедурата, не е допуснал нарушение от категорията на съществени, което КЕВР е следвало да съобрази.

Независимо от гореизложеното съдът намира, че приетите в оспореното решение факти са установени при допуснато от КЕВР съществено нарушение на административно производствените правила, което в крайна сметка е довело до неправилно прилагане на материалния закон, т.е. налице са основанията по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК за отмяна на оспореният административен акт.

Видно от анализирания по-горе разпоредби на ЗЕ и Наредба № 3 от 21.03.2013 г., последните задължават Комисията за енергийно и водно регулиране да се произнесе по подадената до него жалба с изричен акт - решение, чиято разпоредителна част е в зависимост от основателността на жалбата, след като събере всички необходими доказателства и извърши проверка по тях. Това свое задължение, което е императивно и безусловно, ответникът в настоящия случай не е изпълнил, както в административното производство, така и в проведеното съдебно такова.

Въпреки извършените от страна на КЕВР административнопроизводствени действия – изискани са становища от „ЕР Юг“ АД, липсва събирането на други доказателства, а събраните становищата не са довели нито до установяване предмета на спора между жалбоподателя и електроразпределителното дружество, нито до изясняване на фактическите обстоятелства по делото.

В мотивите на решението, липсват други аргументи или доказателства, освен цитираните две писма, в които електроразпределителното дружество, след като му е изпратена за становище жалбата, възпроизвеждат мотивите, изразени в писмата. Липсват по делото доказателства, КЕВР да е събирала допълнителни доказателства

и/или изисквала допълнителни документи и/или информация от ЕР ЮГ АД извън предоставените от тях първоначални преписки и отговори и съдържаща се в тях информация и данни, както и, че в административната преписка на КЕВР по постановяване на обжалваното решение и предоставена в цялост по делото, няма данни КЕВР да е изследвала, и проверила твърденията на оператора изложени в писмото от 01.07.2019 г. и това от 12.03.2021 г. На следващо място, дори и да се приеме, че събирането в рамките на административното производство на посочените документи (становища) ще допринесат за изясняване на фактическата обстановка по случая, с оглед на посоченото в писмата, че външното електрозахранване на сградата към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг по договор от 12.01.2017 г. не е завършено, като последният договор ще бъде финализиран и ще бъде стартирана процедура за присъединяване на Ф., след изпълнението на договора от 2013 г., то липсват каквито и да било констатации и изводи за това дали е такова действителното положение. Отговорът на тези именно въпроси е дължим и съществен за преценката дали са налице условия за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в ПИ с идентификатор 67800.504.422 по КККР на [населено място] и „ЕР Юг“ АД да предложи становище и предварителен договор за присъединяване на Ф..

Неправилните фактически констатации са резултат на допуснато от административния орган нарушение на чл. 35 от АПК, който установява правилото, че индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. При оценка на събраните в административното производство доказателства е налице необоснованост, т.е. несъответствие между наличните доказателства и основаните на тях фактически изводи. Липсата на подобни мотиви в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК е самостоятелно основание за отмяна на процесното решение.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че неправилните фактически констатации са довели до погрешни правни изводи по приложението на материалния закон.

Относно спорът по същество, съдът намира, че същия се свежда до това дали в процесния имот съществува сграда и дали същата може да покрие изискването по смисъла на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята

за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 /общият ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл.31 и чл.32. В настоящия случай липсва спор по фактите по делото и от същите е видно, че завявеният за проучване за присъединяване обект е на Ф. 30 kW, предвидена за изграждане в свой имот - поземлен имот (ПИ) с идентификатор 67800.504.422 по кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) на [населено място], област Б.. Наред с това видно от представените по делото доказателства - Удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж № 34 от дата 28.05.2018 г. издадено от гл. арх. на [община], в процесния имот сграда в имота „Хотел Лист 5“, е законна и въведена в експлоатация, същата е електрозахранена, като това се потвърждава и от сами енергиен оператор с писмо изх. № 8763912 от 30.06.2020 г. Т.е, съдът намира, че са изпълнени предпоставките предвидени в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

С оглед на изложеното, съдът намира за необосновани изводите на КЕВР, че не са изпълнени предвидени в условията на кумулативност предпоставки визирани в чл. 24, т.1 от ЗЕВИ.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че оспореното Решение № Ж-212/19.05.2022 г. на КЕВР е неправилно и незаконосъобразно, а жалбата на „Ини“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], като основателна следва да бъде уважена.

С оглед изхода по делото на жалбоподателя следва да се присъдят своевременно претендираните разноски по делото за заплатена държавна такса и платен депозит за работа на вещо лице съобразно представения списък на разноските по реда на чл. 80 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, в общ размер на 1050 лева, от които за заплатена държавна такса в размер на 50 лева и 1000 лева заплатено адвокатско възнаграждение, като в тази връзка съдът намира за неоснователна направеното възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, тъй като същият е определен в минимума предвиден в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ини“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] представлявано от И. Н. И. и със съдебен адрес: [населено място] адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Ц. С. Д., Решение № Ж-212/19.05.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалба, вх. № Е-11ИН-00940 от 26.11.2021 г. на „Ини“ ЕООД срещу Е. Юг ЕАД.

ВРЪЩА преписката на административния орган - Комисия за енергийно и водно регулиране за продължаване на административното производство и ново произнасяне по основателността на жалбата, съгласно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, с адрес [населено място] 1000, [улица] да заплати на „Ини“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], разноски в общ размер на 1050 /хиляда и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: